

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - decembrie 1989

Vă salut pe fiecare din voi în scumpul Nume al Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Pentru meditație am ales următoarea afirmație a apostolului Pavel: *“Ținând sus Cuvântul vieții, așa că, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar”* - Filipeni 2:16.

Un om al lui Dumnezeu nu așteaptă nici o laudă de la alții, după cum este scris: *“Cine se laudă, să se laude în Domnul”*—1Cor.1:31. Partea lui este rodul slujbei lui, sufletele pe care le-a condus la Hristos și sunt gata să vadă fața Lui la revenirea Domnului Isus. Nu este suficient să se predice ceva, ci trebuie predicat Cuvântul Vieții – Cuvântul original, așa cum a ieșit din gura lui Dumnezeu. Toți credincioșii trebuie să se țină strâns de acest Cuvânt până în ziua revenirii lui Isus Hristos, pentru a fi siguri că munca și strădaniile lor nu au fost în zadar.

Putem vedea din ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden cât de grav, cât de aducătoare de moarte este cea mai mică deviere. Vestirea Cuvântului curat, a învățaturii sănătoase, nu poate fi niciodată apreciată la adevărata valoare. Fiecare modificare și tâlcuire personală sunt înșelătorii, ele aduc moartea duhovnicească, scufundând în întuneric și nimicire, fără ca oamenii să observe. Din contră, ei se cred înțelepți, pentru că ei au mâncat din pomul cunoștinței. Dușmanul a condus prima pereche în aceasta înșelătorie. Pomul cunoștinței a adus înțelepciunea care dă moartea și i-a făcut să se creadă înțelepți, dar despărțiți de Dumnezeu. Noi trebuie să ne împărțăm din Hristos – Pomul Vieții – care este în mijlocul raiului lui Dumnezeu (Apoc. 2:7). El este viața noastră.

Pavel scrie despre tovarășul său de slujbă, Timotei: *“Ce-i drept, toți umblă după foloasele lor și nu după ale lui Isus Hristos. Știți râvna lui încercată cum ca un copil cu tatăl lui, a lucrat ca un rob împreună cu mine pentru înaintarea Evangheliei”* – Filipeni 2 :20-23.

Acest lucru se aplică foarte bine astăzi. Numai cei ce sunt cu adevărat interesați de lucrurile lui Dumnezeu, fără alte gânduri, vor sluji în părtășie și unitate frățească pentru zidirea Trupului lui Hristos.

Oricine se gândește la sine însuși nu slujește lui Hristos, ci mai degrabă dărâmării. În felul acesta apar neînțelegerile, divizările și separările. Nu este de nici un folos să faci o slujbă pentru Domnul fără a fi însărcinat de El. Oamenii din această categorie gândesc chiar despre ei că sunt cineva, deosebiți, și că pot face mai mult decât frații lor. Puțini sunt aceia care slujesc cu adevărat Domnului și alor Săi. Mulți se gândesc la ei însăși și nu la prosperitatea Bisericii Dumnezeului celui Viu. Domnul caută lucrători credincioși, care s-au lepădat de sine și pe care El îi poate trimite la secerișul Lui.

Eu sunt copleșit de vestirea Cuvântului, a învățaturii și a părții profetice din Scriptură, care împreună țin de planul divin de mântuire. După ce am făcut cu sinceritate testul Cuvântului, am găsit că totul este perfect dovedibil cu Cuvântul scris și descoperit al lui Dumnezeu. Mereu și mereu m-am supus judecății Cuvântului și m-am întrebat – datorită directei responsabilități înaintea lui Dumnezeu – dacă totul este corect. Dacă Sfânta Scriptură însăși depune mărturie că noi credem și învățăm așa cum spune Scriptura, aceasta produce o adâncă mulțumire în noi.

Aș dori să repet aici ceea ce am spus de multe ori: ceea ce predic și învăț, aș putea predica și învăța în prezența tuturor apostolilor și proorocilor, da, chiar și în prezența iubitului meu Domn. Aceasta nu este spus de o ființă care poate greși, ci prin prisma unei chemări divine. Nici un om nu are ceva de la el însuși, doar dacă îi este dat de la Domnul. Eu nu ezit nici un moment să rânduiesc în mod corect în Scriptură ceea ce a învățat fratele Branham. În ciuda faptului că un frate a spus: *“Noi nu avem nevoie de nimeni care să rânduiească biblic toate lucrurile pentru noi...”*, noi cu siguranță avem nevoie de aceasta. Numai dacă infailibilul Cuvânt, găsit în două sau mai multe locuri, învăță ceea ce învățăm, noi putem fi liniștiți și asigurați și o putem spune și altora. Satan poate înlocui și modifica un verset, dar nu două sau trei.

Nu poate fi o altă Evanghelie, nici alt mesaj în afară de cel ce a fost vestit de la început (1Petru 1:12+25, 1Ioan 1:1-5). Nimic nu poate fi adăugat la el și nimic nu poate fi scos din el.

Desigur Dumnezeu poate descoperi – așa cum El a făcut-o deja – să dea mai multă lumină și claritate, dar lucrul însuși rămâne același. Dacă Domnul rânduiește pe cineva să vestească Cuvântul Lui, este normal, dacă Duhul lui Dumnezeu este în el, să se ridice împotriva tuturor acelor învățături făurite de oameni din folosirea arbitrară a unor citate din predicile fratelui Branham. **Oricine afirmă că omul lui Dumnezeu din acest timp a predicat și a învățat altceva în loc de ceea ce este învățat și mărturisit cu claritate în Biblie, îl face un învățător și prooroc mincinos.**

De multe ori fratele Branham a subliniat: *“Eu sunt doar un om, cuvintele mele pot da greș”,* și apoi a ridicat Biblia și a spus adunării: *“Acesta este absolutul meu”*. Sunt unii fanatici care au inversat acest rol; ei nu ezită să pună sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu sau chiar îl pun deoparte și afirmă cu tărie că fiecare exprimare a fratelui Branham a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Ei chiar îl scot din context și-l așează greșit. El a fost un prooroc, de asemenea predicator și evanghelist și a fost călăuzit din lumină în lumină și din descoperire în descoperire. Asemenea oameni cu gândirea greșită, dau o slavă deosebită – care aparține numai lui Dumnezeu – unui om și practic nu le pasă de starea Bisericii Dumnezeului celui viu. Ei compară citat cu citat și construiesc afirmații după afirmații, în loc să așeze totul pe fundamentul de neclintit al Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu.

Un frate de seamă, de limbă engleză, mi-a spus în față (era în 12 noiembrie 1989): "Frate Frank, tu nici nu crezi mesajul". Uimit, am spus: "Frate drag, pentru răspândirea acestui mesaj în lumea întreagă am făcut mai mult decât toți ceilalți împreună". El a răspuns: "Nu-mi pasă ce-ai făcut, dacă tu nu crezi cele șapte tunete, nu crezi mesajul, pentru că cele șapte tunete sunt mesajul". El a mai adăugat: "Tu nici nu crezi că Hristos a venit jos pe pământ și acum judecă și că Apocalipsa cap.10 s-a împlinit în totalitate". Asemenea oamenii subliniază afirmația că Mielul a părăsit tronul de îndurare pentru a lua Cartea și să deschidă cele șapte peceti, dar nu menționează ceea ce este de asemenea scris, că numai după ultima pecete va părăsi Mielul tronul de îndurare. Satan a folosit un verset din Scriptură atunci când L-a ispitit pe Domnul, dar Mântuitorul nostru a răspuns: "*De asemenea este scris...*" Doar atât pot spune, fără să fiu prea arogant: în prezența mea acești domni n-ar predica așa cum o fac în fața adunărilor unde sunt crezuți prea ușor, oamenii gândind că le sunt prezentate descoperiri deosebite.

Se pare că diferitele interpretări pe care ei le numesc "cele șapte tunete" sunt fără de sfârșit. Tragedia de fapt în care se află asemenea oameni este descrisă în următorul verset: "*Pentru că nu au primit dragostea adevărului* (care este Cuvântul scris al lui Dumnezeu) *ca să fie mântuiți. Din această pricină Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire ca să creadă o minciună*" – 2Tes.2:10,11. Nu mai dacă noi avem adevărata **dragoste a lui Dumnezeu pentru cuvântul adevărului**, putem deosebi și respinge toate rătăcirile.

Eu declar înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor că eu nu cred nici una din toate învățăturile despre tunete sau "parousia" (apariția personală a lui Isus) și altele care sunt numite în mod fals "mesajul". Mai departe, eu nu cred că Domnul a venit deja. O asemenea venire propovăduită de unii oameni nu este o realitate, ci o iluzie în mintea lor. Revenirea lui Isus Hristos va fi însoțită în mod exact de toate evenimentele despre care vorbește Scriptura și le arată în mod clar. În ce mă privește, mesajul este veșnicul Cuvânt al lui Dumnezeu cu toate făgăduințele pentru acest timp. De fapt, inimile copiilor lui Dumnezeu au fost întoarse la credința originală a părinților. Mai mult nu doresc să spun aici, pentru că timpul este prea scump pentru a fi risipit. Oricine este născut din Cuvânt crede Cuvântul original care este Duh și viață .

Semnele timpului de sfârșit

În ultimele săptămâni și luni s-au întâmplat multe lucruri, peste așteptările multora. Coasta de vest a SUA s-a cutremurat din nou. Lumea ascultă cu atenție știrile despre cutremure pe care mediile de informare le transmit. În Sfânta Scriptură, pe lângă multe alte lucruri, sunt prezise și cutremure. Fratele Branham a spus de nenumărate ori despre judecata care se va face prin cutremure. El a prezis că Statele Unite, mai precis Coasta de vest, va fi greu lovită. Orice câte ori Domnul a făcut lucruri deosebite și a dat Har și Îndurare, iar oamenii le-au respins cu dispreț, a urmat judecata celor ce nu L-au crezut. Următoarele citate ale fratelui Branham privitoare la acest subiect sunt foarte clare :

"Priviți la cutremurele de aici, din California. Eu prezic că înaintea venirii Domnului Isus, Dumnezeu va scufunda acest loc. Eu cred că Dumnezeul Atotputernic va scufunda acest Hollywood și Los Angeles cu lucrurile lor murdare și obscene. Ele vor ajunge pe fundul mării" („**Cine zici tu că este ?** ” – 27 decembrie 1964).

"Tu oraș , care te pretinzi a fi Orașul Îngerilor (Los Angeles – „angel” în limba engleză înseamnă „înger” – n.t.), care te-ai înălțat tu însuși până la ceruri și ți-ai trimis moda ta murdară în toată lumea, până când toți au venit să ia din murdăria ta, cu bisericile tale grozave și mari – ține minte, într-o zi vei zace pe fundul mării! Mânia lui Dumnezeu lucrează sub tine! Cât va mai reține el acest loc să nu se scufunde și oceanul să ajungă până la Salton Sea (Lacul Sărat)! Va fi mai rău decât a fost în ultimele zile ale orașului Pompei. Pocăiește-te, Los Angeles! Pocăiți-vă voi toți și întoarceți-vă la Dumnezeu! Ceasul mănii Lui este deasupra pământului. Fugiți cât timp se mai poate fugi și veniți în Hristos!" („**Alegerea unei mirese**”, 29 aprilie 1965).

"Ei spun: "Dumnezeu binecuvântează America, este o națiune, o țară creștină". Este la un milion de mile depărtare de a fi o țară creștină! Eu nici nu mă mai rog pentru ea! Cum să mă mai rog pentru ea, când nu vrea să se pocăiască sub marile puteri pe care Dumnezeu le-a demonstrat înaintea ei, negându-L și închizându-I ușa, și plecând mai departe! Eu o predau lui Dumnezeu. Și ea a mers mai departe, și acum se va scufunda. Priviți ce se întâmplă" („**A face o slujbă pentru Dumnezeu fără voia Lui**”, 18 iulie 1965) .

"Așa cum a strigat Isus: "Farisei orbi!", Duhul Sfânt strigă astă-seară în inima mea: "Laodicea oarbă, de câte ori a vrut Dumnezeu să-ți dea o trezire, dar acum ți-a sunat ceasul. Cum de ai răs de oamenii pe care Dumnezeu i-a trimis la tine? Dar acum ți-a venit timpul. O, State Unite, State Unite, cum a vrut Dumnezeu să te strângă, așa cum își adună găina puilor, dar tu nu ai vrut. Acum, această voce merge de la o coastă la alta, de la Nord la Sud, de la Est la Vest. Cum a vrut Dumnezeu să te acopere, dar tu nu ai vrut. Acum ți-a sunat ceasul. Neamurile se sfărâmă, lumea se desparte. O bucată de 1500 de mile (aprox. 2400 km) lungime și 300-400 de mile (600 km) lățime se va scufunda cam la 40 de mile adâncime în aceste zile, iar valurile vor ajunge până în statul Kentucky. Și când se va întâmpla, va scutura lumea așa de tare, că totul va fi dărâmat!" („**Filtrul unui om care gândește**”, 22 august 1965).

Fratele Branham nu a pronunțat numai judecata asupra coastei de vest a Americii printr-un cutremur puternic, ci el a afirmat în mod clar că Statele Unite, în întregul lor, au trecut pe lângă ceasul cercetării pline de milă a Domnului. El a spus chiar că nu se mai roagă pentru țara lui deloc. Vă puteți imagina ce înseamnă asta dacă Duhul

lui Dumnezeu într-un prooroc a trebuit să meargă până la această limită? Aceasta ar trebui să ne deschidă ochii și să ne facă să ne cercetăm pe noi înșine.

Noi nu am făcut loc gândului pe care el l-a exprimat. Dar dacă noi vrem să dăm cinste adevărului, atunci noi trebuie să admitem, cu durere de inimă, că toate interpretările greșite și învățăturile false din cadrul mesajului își au originea în SUA și au fost exportate în toată lumea. Dacă frații americani ar fi rămas în SUA, cum ar fi fost mai bine, pentru că nici unul din ei nu poate arată o zi în care a fost chemat sau însărcinat în slujbă, atunci alta ar fi fost situația între credincioșii chemați afară din Europa și întreaga lume.

Desigur, cei ce au o mulțime de dolari la dispoziție pot exercita cu ușurință o influență. Ca și cărturarii din vremea Domnului Isus care s-au așezat pe scaunul lui Moise, tot așa ei s-au așezat singuri pe scaunul unui prooroc trimis și legitimat de Dumnezeu. Ei înșiși nu au înțeles despre ce este vorba. Mai toți lucrează pentru înaintarea propriei lor cauze, propriului lor mesaj, iar poporul lui Dumnezeu este divizat în diferite tabere. Aceeași domni atenționează că adevărul este predicat în propriile lor biserici prin slujbele Cuvântului rânduite de Dumnezeu. Dar fiți liniștiți – Domnul Însuși va avea ultimul cuvânt și va pune capăt acestui haos și ca Păstor, El va avea grijă de oile Lui care nu vor mai asculta de o altă voce decât de a Lui, iar Vocea Lui este întotdeauna propriul Lui Cuvânt .

Semnele timpului

Marea majoritate a fost surprinsă de ”noul curs” care a izbucnit în Europa Centrală. De data asta, în spatele acestei mișcări a stat puternica biserică și de aceea nu a putut fi oprită. Dezvoltările din țările est-europene se fac într-o pace de necrezut (la vremea când a fost scrisă aceasta scrisoare circulară, nu a avusese loc Revoluția din România - n.t.). Noi suntem copleșiți, de fapt eu am prezis de mulți ani aceste evenimente bazat pe Matei 24:14, 1Tes. 5:1-3 și alte versete. ”Glasnost” și ”perestrojka” - Transparență și reconstrucție - merg înainte cu o viteză teribilă. ”Casa Europeană” cu ferestre și uși deschise se construiește sub ochii noștri .

Aceasta este o împlinire directă a profeției biblice, reînvierea vechiului Imperiu Roman, descris în Apocalipsa ca fiara – puterea care era, nu este și va fi din nou. Pe această fiară (putere) va călări biserica lumescă – curva din Apocalipsa 17 – și-și va exercita puterea spre a-și atinge țelul mult așteptat. Nu se mai discută despre o Europă divizată, Est și Vest, ci despre o Europă unită de la Atlantic la Ural. Generalul de Gaulle a făcut deja această afirmație în 1957 când a semnat Tratatul Roman. Astăzi, secretarul general M. Gorbaciov este acela care folosește același vocabular. Și acum orice politician implicat în acest proces vorbește același limbaj. Toți devin o parte a lui, ca Scriptura să se poată împlini sub ochii noștri.

Pacea și securitatea câștigă teren; Comunitatea Europeană – Comandamentul de pace European, va avea Germania așezată chiar în centrul ei. Cele două blocuri, Estul și Vestul, și-au pierdut deja puterea lor. Toți cei puternici trebuie: ”... să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până se vor împlini Cuvintele lui Dumnezeu”, Apocalipsa 17:17. Practic, trupele SUA ar putea pleca acasă chiar astăzi, la fel și cele sovietice. Nu mai este nevoie de ele. În iunie 1989, M.Gorbaciov a făcut la Bonn următoarea afirmație: ”Și zidul ar putea dispărea”. Toți au înțeles despre ce vorbea și ce înțelegea el prin asta. Era Zidul Berlinului, cel care făcea separația dintre Est și Vest. Desigur acest zid va cădea.

În 1944 la conferința de la Yalta, trei politicieni, Stalin, Roosevelt și Churchill au împărțit Europa, iar acum în decembrie 1989 la conferința de la Malta, cei doi șefi de state Bush și Gorbaciov au avut discuții asupra unității Europei. Noi am intrat cu siguranță în ultima fază.

Cei ce se erijează singuri în experți ai profeției biblice nu numai că trec pe lângă învățătura sănătoasă, dar ei sunt prinși în plasa propriilor lor explicații referitoare la partea profetică. Ei încearcă să găsească un imperiu care să aibă zece coarne și șapte coarne, dar pur și simplu nu le pot pune împreună. Asta nu înseamnă zece națiuni deoparte și șapte națiuni de altă parte, pentru că este una și aceeași fiară. Capul nu este într-o parte și coada în altă parte. Desigur că nu. Pur și simplu înseamnă că vechiul Imperiu Roman vine din nou la existență. În acest moment noi avem șapte țări în pactul de la Varșovia, douăsprezece aparțin de Piața Comună, cincisprezece sunt în NATO, douăzeci și trei în Parlamentul European, treizeci și cinci au semnat actul de la Helsinki, dar toți acești factori nu sunt atât de importanți, cum cred unii. Cel mai important lucru este apariția acestei ”puteri” în Europa , pe care călărește curva cea mare din Apocalipsa 17. Granițele dintre state în sec. XX sunt cu totul altele decât au fost în timpul existenței acestui imperiu Roman, începând cu anul 31 înainte de Hristos. Dar puterea însăși rămâne aceeași și asta este ceea ce noi trebuie să urmărim. Noi nu suntem tulburați, din contră, noi suntem încrezători pentru că noi vedem în practică împlinirea profeției biblice peste tot în acest timp .

De pe câmpul misiunii

Pe întreg pământul Domnul face lucruri mari. În special în țările lumii a treia, oamenii vin cu miile să asculte Cuvântul și să aibă propria lor experiență a mântuirii cu Dumnezeul cel Viu. Nu voi uita niciodată

9 iulie 1989. Când am ajuns la Sala din Kinshasa, Zair, am văzut o mare mulțime adunată și m-am gândit că ușile nu fuseseră încă deschise. Dar curând am văzut că sala de 3500 de locuri era deja plină. Alte mii ascultau mesajul prin difuzoarele montate afară .

Mulțumiri fie aduse Domnului pentru că avem Cuvântul Lui descoperit ca o hrană proaspătă, mana duhovnicească, spre a hrăni poporul lui Dumnezeu. Secerișul este copt și trebuie adunat repede. Multe uși se deschid în diferite denominațiuni. Multe se pot spune despre ceea ce se petrece în întreaga lume. În acest timp noi așteptăm o trezire spirituală chiar aici, în centrul Europei. Aceste națiuni care au fost private de a asculta Evanghelia liberi, sunt înfometate acum după Cuvântul lui Dumnezeu. Am trimis biblii în Rusia. Acum este chiar posibil să avem adunări în locuri publice în așa numitele țări din Blocul de Est. Același Dumnezeu al cerurilor care a făcut să cadă cortina de fier, același Dumnezeu va face să dispară și cortinele de bambus și purpură. Timpul chemării afară este asupra noastră și numai cei ce sunt chemați cu adevărat afară de Domnul pot fi folosiți ca să dea aceeași chemare și altora.

Cu deplină încredere ne îndreptăm spre anul 1990. Puțini s-au gândit că vom ajunge acest an, pentru că noi privim spre venirea Domnului și în această privință Scriptura ne dă învățătura potrivită: *”Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință ”* – 2Petru 3:9. Scriptura trebuie să se îplinească în toate privințele: cu Israel, cu biserica și cu neamurile. Dezvoltarea politică și religioasă se îndreaptă spre faza finală, de asemenea biserica mireasă se pregătește pentru lucrarea de sfârșit. Făgăduințele sunt clare și așa cum fratele Branham aștepta, va fi o lucrare scurtă și foarte puternică chiar înainte de venirea Domnului .

Aș vrea să exprim adâncă mea mulțumire Domnului Dumnezeu care a adus în existență această slujbă și ne-a căutat într-un chip minunat. Vă rog aduceți-vă aminte de mine în rugăciunile voastre și de asemenea de toți frații care au partea lor de slujbă ca împreună-lucrători credincioși în diferite țări și de diferite limbi. Un deosebit ”mulțumesc ” se îndreaptă spre fratele nostru scump Barilier Alexis, responsabil pentru lucrarea în limba franceză și spre fratele Etienne Genton care este responsabil pentru lucrarea în limba italiană, de asemenea spre cei cu care lucrăm de mulți ani. Fie ca Dumnezeu să îngăduie ca toți frații care sunt chemați de Domnul să lucreze împreună și să meargă înainte în același Duh. Numai împreună noi putem îndeplini marea sarcină care ne stă înainte. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți.

Din însărcinarea Lui,

